

In corpul ziarului:

M. Chioreanu, P. Tomescu: Ridicarea nivelului emisiunilor locale — sarcină de seamă a centrului de radioficare.

Prof. I. Goleakov: Alegerile pentru tribunalele populare din U.R.S.S.

A 10-a aniversare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și Republica Franceză.

(pag. 3-4)

Notă guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A.

(pag. 4-a)

(pag. 2-a)

Toate forțele pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii!

Aproape zilnic, diferite colective de muncitori din Valea Jiului raportează cu mândrie partidului și guvernului despre îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan pe anul 1954. Constructorii de pe șantierul fabricii de piine din Petroșani, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la U.R.U.M.P., meșteșugarii cooperativei „Partizanul”, colectivele sectoarelor III al minei Lupeni, I al minei Lonea, IV al minei Vulcan, au terminat deja sarcinile de plan pe anul în curs și produc acum în contul anului 1955.

Succesele dobândite în lupta pentru îndeplinirea planului pe 1954 înainte de termen de către colectivele fruntașe se datorează în primul rând puternicului avânt al întrecerii socialiste desfășurate în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

Trebuie arătat că perioada cînd la întreprinderile miniere s-au obținut cele mai mari succese în îndeplinirea planului, coincide cu acțiunea pentru mai bună folosire a tehnicii, al cărei rezultat a fost o creștere simțitoare a productivității muncii.

Realizările colectivelor fruntașe dovedesc că în întreprinderile raionului nostru există condițiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii pe anul în curs. Punerea în valoare a acestor posibilități depinde însă de priceperea conducătorilor, de efortul în muncă al muncitorilor și tehnicienilor, de muncă politică și organizatorică desfășurată de organizațiile de partid și sindicale.

Alături de colectivele fruntașe, sînt însă întreprinderi unde există defecțiuni în organizarea muncii și a producției, ceea ce are ca urmare directă rămînerea în urmă a acestora. Faptul că minele Lonea și Aninoasa nu și-au îndeplinit în luna noiembrie, ca și în prima decadă a acestei luni, sarcinile de plan, se datorează în primul rând nefolosirii complete a tehnicii înaintate cu care sînt înzestrate aceste mine. La minele Lonea, Aninoasa și alte întreprinderi inițiativa comunistilor de la „I. C. Frimu” Sinaia, de a produce cu mașinile mai mult, n-a fost îmbrățișată cu toată căldura. Datorită slabei munci de popularizare a experienței înaintate, un însemnat număr de muncitori și tehnicieni nu cunosc marea însemnătate a acestei inițiative, care are drept scop folosirea deplină a tehnicii, sporirea producției și productivității muncii și ușurarea eforturilor fizice ale muncitorilor. Ca urmare, inițiativa pentru o mai bună folosire a tehnicii nu este extinsă în toate abatajele și îndeosebi în cadrul sectoarelor de transporturi subterane. Aceasta face ca în timp ce unele sectoare, cum este de exemplu sectorul I de la mina Lonea și altele, au îndeplinit și depășit sarcinile de plan, alte sectoare și chiar întreprinderi au serioase rămîineri în urmă.

Unele conducători de întreprinderi urmăresc numai îndeplinirea cantitativă sau valorică a planului, neglijînd realizarea tuturor indicilor de plan. Astfel, minerii de la Lonea, Uricani dau încă cărbune cu un mare procent de șist, ceea ce are ca urmare o supraîncărcare a instalațiilor de spălare de la prepararea, mărirea procentului de cenușă, scumpirea prețului de cost al cărbunelui. De asemenea, la unele mine nu se respectă indicii de granulație al cărbunelui, se extrage cărbune fără mișat, ceea ce reduce din valoarea lui comercială, necesită muncă în plus la spălare și pentru brichetare.

Goluri serioase în preocuparea pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan au și unele întreprinderi de construcții. Principiul neajuns în acest domeniu îl constituie slaba calitate a unor construcții, nefolosirea tehnicii cu care sînt dotate șantierul și rămînerea în urmă la îndeplinirea sarcinilor de plan.

Economia noastră națională este o economie care se dezvoltă în mod planificat și în care fiecare întreprindere, fiecare sortiment de produse are o mare însemnătate. Îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii de către toate unitățile de producție duce la progresul întregii economii naționale. Pe de altă parte ori ce rămîineri în urmă a unei întreprinderi se răsfrînge asupra bunului mers a acelor fabrici sau întreprinderi care sînt planificate să primească materia primă sau produsele finite de a căror livrare este condiționată îndeplinirea sarcinilor lor de plan. De aceea, toate întreprinderile sînt datoare să îndeplinească integral sarcinile ce le sînt fixate prin planul de stat, să îndeplinească planul la toți indicii, la toate sortimentele, astfel asigurîndu-se dezvoltarea continuă a întregii economii naționale și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Au mai rămas puține zile pînă la sfîrșitul acestui an. În acest răstimp, trebuie dusă cu toată energia lupta pentru lichidarea rămîinerii în urmă, pentru învingerea lipsurilor care mai trag înapoi producția. Conducerea administrativă ale întreprinderilor trebuie să-și concentreze atenția asupra îmbunătățirii permanente a condițiilor tehnico-organizatorice, care să ducă la ridicarea producției și productivității muncii, să gospodărească cu chibzuință materia primă și să caute noi căi de reducere a prețului de cost, de îmbunătățire a calității.

Organizațiile de partid și sindicale trebuie să intensifice munca politică de masă, să organizeze temeinic întrecerea socialistă, răspîndirea experienței înaintate, îndeosebi experiența acelor colective care deja și-au realizat sarcinile anuale de plan.

Să intensificăm în aceste zile tot mai mult lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii!

Crește avîntul întrecerii socialiste pentru îndeplinirea sarcinilor anuale de plan

Muncă entuziasă la mina Aninoasa

La mina Aninoasa, întrecerea socialistă, pentru îndeplinirea planului de producție pe anul 1954, se desfășoară cu tot mai multă însuflețire. Acest lucru face ca la fiecare loc de muncă, minerii să obțină pe zi ce trece succese tot mai însemnate.

Lucrînd la pregătiri în steril pentru fronturile scurte, brigada de tineri mineri condusă de fruntașul întrecerii socialiste Ion Bercea din sectorul II „Steaua Roșie” înre-

gistrează zilnic depășiri ale sarcinilor de plan de peste 45 la sută. O altă brigadă de tineri mineri de la această mină care obține succese frumoase este aceea condusă de tov. Aurel Cristea. Datorită dragostei cu care muncesc, membrii brigăzii condusă de tov. Cristea reușesc să extragă zilnic cu 36 la sută mai mult cărbune peste plan. De asemenea, minerii din brigada condusă de fruntașul întrecerii socialiste Petru Nis-

tor lucrînd într-unul din abatajele cu front scurt din straturii 13 își depășesc sarcinile de plan cu peste 20 la sută.

Cu multă abnegație muncesc și brigăzile de mineri conduse de tov. Petru Săcăluș, Nicolae Iordăchescu, Nicolae Breda, Mihai Gall, Nicolae Toderici și altele, care realizează depășiri ale sarcinilor de plan cuprinse între 20—35 la sută.

LUCIA LICIU
corespondent

Zi de producție mărită

fel angajamentele luate în întrecerea socialistă să fie îndeplinite cu succes.

A doua zi, colectivul de mineri și tehnicieni al acestui sector a muncit ca într-o adevărată zi de producție mărită. Majoritatea brigăzilor de mineri din sector în frunte cu cele conduse de Alexandru Poboreni, Lubomir Albulov, Marin Pirvan și Ioan Duli

și-au depășit cu mult productivitatea planificată, fapt care a contribuit la depășirea sarcinilor de plan pe întregul sector cu 71 la sută.

Inițiativa acestui harnic colectiv constituie un exemplu demn de urmat pentru celelalte sectoare ale minei Lupeni.

ȘTEFAN HAMPLI
corespondent

Realizări ale brigăzilor de la mina Uricani

Numeroase brigăzi de mineri de la mina Uricani, antrenate în întrecerea socialistă, folosind rațional cele opt ore de lucru, au obținut pe luna noiembrie importante depășiri de normă. Astfel, brigada utemistă condusă de tînărul Constantin Sorescu, lucrînd la înaintare în steril și folosind metoda graficului clic, a obținut pe luna noiembrie

o depășire de normă de 134 la sută. Această depășire a adus șefului de brigadă un câștig de 3486 lei.

De asemenea, brigada de mineri condusă de tov. Augustin Demeter, lucrînd la înaintare în steril, organizîndu-și munca în așa fel încît fiecare membru din brigadă să nu piardă nici un minut din cele opt ore de lucru, a obținut pe luna noiembrie o

depășire de normă de 94 la sută, care a adus tov. Demeter un câștig de 2312 lei. Brigada condusă de minerul Mihai Todoran, lucrînd în abataj frontal la sectorul III, a depășit norma cu 68 la sută. Ca rezultat a acestei depășiri, tov. Todoran a câștigat pe luna noiembrie 1898 lei.

GHEORGHE LEAHU
corespondent

Carnet

TREI SURORI

Nu e vorbă nici de surorile din piesa lui Cehov, nici de cele din opereta lui Schubert.

Le cheamă Olga, Ghizela și Maria. Le cunosc toți acei care au trecut prin Filatura Lupeni. Mai ales pe cele două mai mari, Olga și Ghizela, care sînt gemene. Nu le poți deosebi la înfățișare; lă muncă nici atît. Amîndouă s mică și blonde, amîndouă au mîini la fel de harnice și unde mai pui că amîndouă sînt decorate cu Medalia Muncii. „Fete ca Gorgancele mai rar! Suro-rile Gorgan sînt printre cele mai bune muncitoare! Gemenele au lucrat la 12 vîrtelnițe deodată în schimbul de onoare!” — se vorbește mereu la Filatura Lupeni.

În fabrică au început să lucreze de la vîrsta de 16 ani. Pe-atunci, în depnăt, o muncitoare lucra la numai 3 vîrtelnițe. S-au vorbit gemenele între ele să lucreze la 6 deodată. Ce s-au mai mirat muncitoarele celelalte cînd le-au văzut luîndu-se la întrecere, muncind la 6 vîrtelnițe. Le-au urmat și altele

pilda. Cînd au primit apoi Medalia Muncii, nimeni nu s-a mai întrebat de ce tocmai ele o merită și nu altele.

Seamănd ca două picături de apă — spune o veche vorbă romînească. Iată ce povestea o tovarășă din filatură în legătură cu asemănarea asta a lor.

— Eu, nici să mă tai nu le pot deosebi pe fetele astea! I-auzi dragă, tocmai voiam s-o anunț pe Ghizela să meargă mîine la Deva — o chema le regiunea U.T.M., că-i membră în comitetul regional. Ce mai tura-bura, în loc s-o anunț pe Ghizela, o anunțai pe cealaltă, pe Olga. Asta încă n-ăr fi mare lucru, dar în altă zi o făcui și mai boacănă Eram furioasă. Gălsesc o greșeală la control. Știi, Gorgancele lucrează amîndouă la control acuma. Voiam s-o cert pe Olga, ea era vinovata cînd imi răsări în cale, mă luai de ea. Dădeam drumul la vorbe atît de repede, că cea pe care o credeam Olga nu mai putea deschide gura. Și-apoi de voia s-o deschidă — probabil să-mi explice că ea nu e

Olga ci Ghizelă — nu-i dădeam răgaz, n-o slăbeam de fel. Biata de ea! Bineînțeles am ris apoi amîndouă. Nu-șteleg cum le pot deosebi prietenele, cei ai casei. Ce-o fi dragă — doamne cînd s-or mărita?

Tot ceea ce fac Gorgancele, fac împreună — zic cei din filatură. Dar vezi că... ele s-au hotărît să dezmință acest lucru. Dovadă? Păi, nu știi că Olga s-a măritat acum o săptămîină cu minerul fruntaș Dumitru Dascălu? Acuși o urmează și Ghizelă — nici o frică.

Cu cea mai mică, Maria, treaba stă altfel. În primul rînd pentru că nu o mai confunzi cu nimeni, căci e deosebită de gemene. Mai înaltă, mai subțirică, mai copilă. Și-apoi, pentru că lucrează la mașini. Depășește fata asta planul în fiecare lună. Și-are și-o brigadă bună.

Trei surori, trei dintre cele mai bune fete din depnăt. Se obișnuiește să se spună: „Ei, de-ar fi toate ca ele, bine-ar mai merge treaba la noi!”

DOINA TRIF

Ridicarea nivelului emisiunilor locale — sarcină de seamă a centrului de radioficare

În ultimii ani Valea Jiului a fost împinzită de o largă rețea de centre de radioficare, menite să contribuie la educarea politică și culturală a oamenilor muncii. Un asemenea centru de radioficare a fost creat și în orașul Petroșani. Acest centru de radioficare s-a străduit să traducă în fapte sarcinile pe care le are.

Comparând activitatea prezentă a stației de radioficare cu cea de acum un an sau doi, vom vedea că nivelul emisiunilor locale a crescut simțitor din punct de vedere calitativ. Pentru a ilustra acest lucru, iată câteva exemple. Luna octombrie a anului trecut a cuprins 18 rubrici, printre care emisiuni de satiră, emisiuni dedicate copiilor, reportaje și altele. Aceeași lună, însă, din anul acesta a cuprins majoritatea emisiunilor transmise în anul trecut, precum și alte 14 emisiuni noi care au ridicat nivelul programelor locale. Așa, de pildă, au fost introduse rubrici ca „Jurnalul întrecerii socialiste”, „Sfaturi pentru gospodine”, „Carnetul cultural”, „Cuvîntul inovatorilor” și altele.

Un succes al centrului de radioficare din Petroșani este și acela că în ultimul timp a reușit să includă lunar în programul local și două emisiuni în limba maghiară, satisfăcînd astfel cerințele multor abonați. La întocmirea acestor emisiuni își dau concursul o serie de colaboratori.

La ridicarea nivelului emisiunilor locale o contribuție de seamă a adus-o orchestra Teatrului de stat din Petroșani. În fiecare miercuri, această orchestră interpretează programe muzicale la microfon. De asemenea, săptămînal este transmisă ascultătorilor, rubrica „Sfatul medicului”, în cadrul căreia își dau concursul medicii din Petroșani.

În tradiția emisiunilor locale a intrat și muzica cerută de ascultători, basmele pentru cei mici, teatrul la microfon și în ultima vreme emisiunea de satiră și umor „Perinița cu ace”. Majoritatea lipsurilor și deficiențelor semnalate în cadrul emisiunii „Perinița cu ace”, au fost lichidate.

date. De pildă, potul peste Maiea a fost construit, s-a lăsat varză și cartofi la apozor etc. La pregătirea acestei emisiuni satirice, așteptată cu mult interes de ascultători, își dau concursul colaboratorii centrului de radioficare, precum și membrii cercului literar „Mînerul” din Petroșani, printre care Eugen Cîmpean, Gh. Sacmari, Ion Ligi și alții.

În cadrul programelor locale ale centrului de radioficare din localitate sînt popularizate zilnic realizările pe plan local ale oamenilor muncii. La fel, lor le sînt dedicate și majoritatea programelor muzicale. În fața microfonului sînt invitați să vorbească fruntași ai întrecerii socialiste, inovatori, intelectuali și alții. În luna octombrie, de exemplu, din studioul centrului de radioficare au vorbit 15 oameni ai muncii, iar în luna noiembrie numărul acestora a crescut la cifra de 25.

La realizarea emisiunilor locale de bună calitate a contribuit în mare măsură și colectivul tehnic. Merită a fi evidențiate cele două operatoare, Elena Vasiliu și Ana Ciulavu.

Față de cerințele abonaților, față de setea tot mai mare de cultură a celor ce muncesc, realizările de pînă acum ale centrului de radioficare din Petroșani sînt abia un început ce trebuie dezvoltat neîncetat. Ridicarea nivelului emisiunilor locale cere din partea colectivului de redacție o mai mare preocupare, o pregătire mai din timp a materialelor ce trebuie difuzate.

Programele emisiunilor locale trebuie să fie actuale, variate și mobilizatoare, legate de sarcinile principale ce stau în fața poporului nostru muncitor. Ele trebuie să cuprindă fapte vii în legătură cu realizările oamenilor muncii din localitate pentru mărirea producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, să popularizeze pe scară și mai largă fruntașii întrecerii socialiste. În același timp în cadrul emisiunilor locale să fie popularizate întreprinderile care au introdus în cadrul lor un regim sever de economii pentru va-

lorificarea la maximum a resurselor locale.

Colectivul de redacție al centrului trebuie să-și formeze un activ cînt mai larg de corespondenți din rîndurile fruntașilor din întreprinderi, ale tehnicienilor și intelectualilor. Faptul că acest centru n-are o rețea largă de corespondenți voluntari este o urmare a lipsei de preocupare a colectivului de redacție. Nepăsarea față de întărirea rețelei de corespondenți de îndrumarea și educarea ei, reiese și din faptul că responsabilul colectivului de redacție n-a ținut o evidență clară a scrisorilor primite de la oamenii muncii, lucru care a făcut ca unele dintre ele să se rătăcească prin sertare, iar cîteva să fie pierdute. De asemenea, acest colectiv de redacție trebuie să stabilească o strînsă legătură cu abonații, lucru ce în prezent lasă de dorit.

Hotărîrea partidului și guvernului din septembrie 1951 cu privire la măsurile de îmbunătățire a acțiunii de radioficare, prevede, printre altele, că programele locale ale centrelor de radioficare trebuie să fie de bună calitate. Acest lucru înseamnă că materialele trebuie să fie redactate corect, să fie mobilizatoare, educative și interesante, că ele trebuie scrise într-un limbaj pe înțelesul ascultătorilor, că citirea materialelor trebuie făcută cu toată atenția.

Colectivul tehnic, care pînă acum a persistat în unele lipsuri, trebuie să treacă de îndată la repararea defecțiunilor care fac ca unele difuzoare să nu funcționeze în bune condițiuni. În felul acesta vor fi evitate multe nemulțumiri ale abonaților centrului de radioficare.

Este o sarcină de cinste a centrului de radioficare din Petroșani de a îmbunătăți prin toate mijloacele emisiunile locale, de a organiza programe locale cît mai variate și atrăgătoare.

MARGARETA CHIOREANU
P. TOMESCU

A apărut „Carnetul Agitatorului” nr. 19

„Carnetul Agitatorului” nr. 19 este închinat în întregime metodelor și experienței muncii politice pentru întărirea frăției dintre poporul român și minoritățile naționale.

„Carnetul Agitatorului” publică articolul tov. Iosif Marcu de la fabrică „8 Mai” din Mediaș, care înfățișează colaborarea frățească și într-ajutorarea reciprocă a muncitorilor români, maghiari, germani și evrei pentru a da oamenilor muncii produse mai multe și de bună calitate.

Agitatorul Mileta Popov din gospodăria agricolă colectivă din comuna Peciu Nou, raionul Deta, înfățișează în articolul său munca înfrățită a țăranilor muncitori români, maghiari, sirbi și germani în cadrul gospodăriei colective și munca agitatorilor pentru educarea colectivităților în spiritul frăției și prieteniei.

De asemenea, articolele „Activitatea căminului nostru cultural contribuie la întărirea legăturilor frățești între oamenii muncii români și maghiari” de Nagy Mihai și „Educația studenților în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar — sarcină de seamă a organizației de bază”, scris de prof. Constantin Prigoreanu, arată multiplele mijloace și metode care pot fi folosite de agitatori în scopul întăririi frăției între poporul român și minoritățile naționale.

La rubricile „Cifre și fapte” și „Teme, planuri și bibliografie pentru convorbirile agitatorilor” agitatorii găsesc un bogat material pentru documentarea lor.

Abonamentele pe anul 1955 la ziarul „Steagul Roșu”, organ al Comitetului raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular raional, se pot face la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Din țara constructorilor comunismului

Alegerile pentru tribunalele populare din U. R. S. S.

de prof. I. GOLEAKOV

orînduirii socialiste, pentru noul mod socialist de viață.

Judecarea proceselor în toate instanțele judecătorești din U.R.S.S. se face cu participarea asesozilor populari.

Atragerea asesozilor populari la exercitarea justiției înseamnă în fapt participarea largă a poporului la treburile statului, imprimă sentințelor și hotărîrilor tribunalului un caracter convingător și veridic, face ca justiția să fie realmente accesibilă poporului.

Unul din cei mai importanți piloni ai justiției sovietice îl constituie independența judecătorilor în rezolvarea fiecărui proces civil sau penal. Independența de care se bucură judecătorul la judecarea unui proces, dă putință tribunalului sovietic să judece procesele după dreptate, în conformitate deplină cu spiritul legii sovietice.

Afirmațiile mincinoase că în justiția burgheză ar exista „imparțialitate”, sînt desmințite de practică. Astfel, de pildă, justiția din S.U.A. a condamnat 11 conducători ai Partidului Comunist din S.U.A., care, chiar potrivit legilor S.U.A., nu se făcuseră prin nimic vinovați.

Independența judecătorului sovietic și supunerea lui numai față de lege înseamnă că nimeni nu are dreptul

să indice judecătorului cum trebuie să judece un proces sau altul. O asemenea imixtiune este străină spiritului legilor sovietice.

Unul din cele mai importante principii ale justiției sovietice este de asemenea dreptul acuzatului la apărare. Legile sovietice acordă acuzatului drepturi largi de apărare. Acuzatul are dreptul să se apere împotriva învinuirii ce i se aduce, s-o conteste, să producă dovezi în apărarea sa. Legea dă dreptul acuzatului de a avea un avocat care să-l susțină apărarea. Prezența avocatului contribuie la examinarea cît se poate de amănunțită a procesului, garantează acuzatului posibilitatea de a se apăra.

Dreptul candidaților pentru locurile de judecători populari sînt propuși muncitori și colhoznici fruntași, reprezentanți ai intelectualității sovietice, bărbați și femei, comuniști și fără partid.

Pentru alegerea tribunalului popular se întocmesc liste pe fiecare secție de vot, în care sînt trecuți toți cetățenii care locuiesc în raza respectivă, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, durată domiciliului, origine socială, situație materială și activitate în trecut. Nu sînt trecute în liste însă persoanele condamnate printr-o sentință judecătorească la pierderea dreptului electoral și persoanele alienate.

Listele de alegători sînt întocmite de Comitetele Executive ale Sovietelor locale și sînt afișate cu 20 zile înainte de alegeri pentru a fi cunoscute și verificate de toată lumea.

Dreptul de a propune candidatură pentru locul de judecători populari și asesori populari este asigurat tuturor organizațiilor obștești, precum și adunărilor generale ale muncitorilor și funcționarilor din întreprinderi și instituții, ale militarilor — în unitățile militare, ale țăranilor — în colhozuri și în sate.

Poate fi ales judecător popular sau asesor popular fiecare cetățean cu drept de vot și care pînă în ziua alegerilor a împlinit vîrsta de 23 ani. Nu pot fi însă alese persoanele care au suferit o condamnare.

După ce au votat toți alegătorii, se întrunește comisia electorală care, în prezența reprezentanților organizațiilor obștești și ai presei, începe numărarea voturilor. Sînt considerați aleși candidații care au obținut majoritatea absolută de voturi, adică mai mult de jumătate din toate voturile exprimate în circumscripția electorală respectivă și recunoscute ca fiind valide.

Prin urmare, alegerea judecătorilor populari este organizată în U.R.S.S. în mod simplu și democratic. La alegeri la parte întreaga populație cu drept de vot. Tuturor cetățenilor le este asigurată participarea și inițiativa la propunerea și discutarea candidaturilor, iar aleși sînt considerați aceia care au obținut majoritatea absolută și nu majoritatea simplă de voturi. (Agerpres).

În cursul lunii decembrie au loc alegerile pentru tribunalele populare din U.R.S.S. În sistemul organelor Statului Sovietic, instanțele judecătorești ocupă un loc important. Ele au sarcina de a duce o luptă necrutătoare împotriva dușmanilor orînduirii sovietice, precum și împotriva hoților, huliganilor, speculanților și altor elemente criminale care încalcă legalitatea sovietică și ordinea de stat stabilită. În același timp, instanțele judecătorești sovietice stau de strajă vieții și avuturii oamenilor sovietici, ocrotesc drepturile și interesele lor legitime. Toate drepturile oamenilor muncii, conștințite prin Constituția U.R.S.S., sînt ocrotite de instanțele judecătorești sovietice. Acestea apără interesele statului, proprietatea socialistă, drepturile și interesele instituțiilor și întreprinderilor de stat și ale colhozurilor.

Principala particularitate a instanțelor judecătorești sovietice o constituie caracterul lor popular.

Puterea Sovietică a creat un tribunal cu adevărat popular, atrăgînd în activitatea lui pe înșiși oamenii muncii.

Primele decrete cu privire la instanțele judecătorești, din noiembrie 1917 și din martie 1918, au pus justiției baze democratice temeinice: caracterul ei popular, desfășurarea procedurii juridice în limba maternă, publicitatea, oralitatea și contradictorialitatea, dreptul acuzatului la apărare.

Pornind pe această cale indicată de Lenin, tribunalul sovietic a devenit promotorul legalității socialiste, armă puternică în lupta pentru întărirea

A 10-a aniversare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre U. R. S. S. și Republica Franceză

Adunarea de la Moscova a reprezentanților vieții publice sovietice

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Poporul sovietic a sărbătorit cea de a 10-a aniversare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

La 10 decembrie a avut loc o adunare a reprezentanților vieții publice din Moscova, consacrată acestei date memorabile. Adunarea a fost organizată de Comitetul sovietic pentru apărarea păcii, Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, Asociația Unională pentru relațiile culturale cu străinătatea, Academia de Științe a U.R.S.S., Uniunea scriitorilor sovietici, Comitetul antifascist al femeilor sovietice și Comitetul antifascist al tineretului sovietic.

Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor era pavoazăată sărbătorește, scena

era împodobită cu flori și drapelul de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Franceze. Deasupra scenei erau înscrise cu cifre aurite anii: 1944—1954. Se puteau vedea scrise în limbile rusă și franceză cuvintele: „Trăiască prietenia și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și Franței în interesul întăririi păcii!”

La adunare au participat peste 2.000 persoane — fruntași din industrie și agricultură, oameni de știință, scriitori, studenți, meștri ai artelor. Ei s-au adunat aici pentru a sărbători această importantă dată în istoria celor două popoare, pentru a transmite cuvinte de salut și prietenie poporului Franței, tuturor patrioților francezi care luptă pentru independența națională și securitatea patriei lor.

Asistența a salutat cu aplauze furtunoase, prelungite, apariția în prezidiu a conducătorilor partidului comunist și guvernului sovietic: N. A. Bulganin, G. M. Malenkov, A. I. Mikojan, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernîk.

La adunare au fost de față domnul Louis Joxe, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze în U.R.S.S.; personalul ambasadei franceze; sefi și membri ai reprezentanțelor diplomatice, acreditați la Moscova; scriitorii francezi Louis Aragon și Elsa Triolet; reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Adunarea reprezentanților vieții publice sovietice a fost deschisă de N. M. Șvernîk, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Răsună solemn imnurile de stat ale Republicii Franceze și Uniunii Sovietice.

Se dă cuvîntul președintelui Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., A. M. Puzanov, care prezintă raportul „Cea de a 10-a aniversare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză”.

În cadrul adunării au rostit cuvîntări academiicianul V. V. Vinogradov, D. P. Smîrnova, muncitoare la combinatul de țesături de bumbac „Triohgornaia manufaktura”, scriitorul I. G. Ehrenburg, scriitoarea I. A. Karaeva.

La adunare a luat, de asemenea, cuvîntul V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov

Dragi tovarăși și prieteni,

Acum zece ani a sosit la Moscova generalul De Gaulle, șeful guvernului francez, împreună cu alți membri ai guvernului francez din acea vreme. Atunci a fost încheiat tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală. Semnarea tratatului franco-sovietic în anii grei ai războiului a avut o mare importanță internațională. Acest tratat a contribuit la succesul luptei glorioase a popoarelor împotriva agresiunii hitleriste. Telul lui este de a întări prietenia dintre Uniunea Sovietică și Franța și de a contribui prin aceasta la asigurarea unei păci trainice în Europa. (Aplauze).

Azi s-au spus multe cuvinte juste despre importanța acestui tratat pentru Uniunea Sovietică și Franța, pentru cauza păcii în Europa. Atît poporul sovietic cît și poporul francez acordă o mare importanță tratatului franco-sovietic și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și Franța. Francezii au un proverb înțelept: Izvorul bun la secetă se cunoaște — iar prietenul la nevoie. (Aplauze).

Care este principală semnificație a tratatului franco-sovietic? Pentru a răspunde la această întrebare nu este nevoie de multă vorbă. În conformitate cu acest tratat Uniunea Sovietică și Franța, două mari state europene, s-au obligat să împiedice o nouă agresiune germană și în acest scop s-au obligat să ia în comun toate măsurile necesare. Acest tratat a fost încheiat într-un moment cînd cel de al doilea război mondial nu luase încă sfîrșit. Hitlerismul își trăia ultimele luni, dar opunea încă o rezistență turbată. Ca și pînă atunci, povara principală a luptei pentru victoria asupra fascismului german apăsă pe umerii Armatei Sovietice. Lupta crîncenă împotriva fascismului german cerea încă jertfe uriașe din partea poporului sovietic, a poporului francez, ca de altfel și din partea celorlalte popoare. Armatele aliate nu eliberaseră încă întregul teritoriu al Franței. Trecuseră doar primele luni de cînd guvernul francez începuse să acționeze pe teritoriul eliberat de sub ocupația hitleristă.

De atunci au trecut zece ani. Pentru noi, oamenii sovietici, este absolut limpede că și astăzi, nu mai puțin ca în trecut, trebuie să ținem minte angajamentele noastre: a nu admite o nouă agresiune germană, a nu admite un nou dezmăț al militarismului german. (Aplauze furtunoase).

Sîntem convinși că majoritatea covîrșitoare a poporului francez este pătrunsă de aceleași sentimente și gînduri. Pot care uita francezii că într-un scurt interval militarismul german a impus în două rînduri Franței un război sîngeros, că nu au trecut decît ceva mai mult de zece ani de cînd întreaga Franța era ocupată și gema sub cizma hitleristă, că Franța

nu are un dușman mai periculos și mai înverșunat decît militarismul german agresiv, cotropitor? (Aplauze).

Tratatul franco-sovietic nu este îndreptat împotriva nici unui stat — a spus mai departe V. M. Molotov. Avînd drept scop să nu admită o nouă agresiune germană și, în consecință, să nu admită dezlănțuirea unui nou război mondial, el nu este îndreptat cîtuși de puțin nici împotriva intereselor Germaniei. Nu trebuie de asemenea să uităm că năzuința spre pace și colaborare pașnică cu celelalte popoare este astăzi mai puternică ca oricînd în rîndurile poporului german. În aceste condiții, tratatul franco-sovietic ar fi trebuit să devină piatră unghiulară a asigurării păcii în Europa. (Aplauze). Popoarele Uniunii Sovietice sînt ferm convinse că poporul francez cu glorioasele și eroicele sale tradiții, cu înaltă sa conștiință politică, cu spiritul său activ și cu bărbăția sa este un mare reazim al păcii și libertății popoarelor Europei. (Aplauze).

Uniunea Sovietică consideră că sarcina ei este de a obține prin eforturile comune ale tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială, asigurarea păcii și securității în Europa. Uniunea Sovietică tinde să și în această chestiune cele două state ale noastre să acționeze în comun.

Asemenea eforturi comune ale U.R.S.S. și Franței constituie chezașii unei păci trainice și îndelungate în Europa. (Aplauze furtunoase).

Sistemul securității colective trebuie să cuprindă toate statele europene care năzuiesc spre asigurarea păcii. Acest sistem trebuie să cuprindă și cele două părți ale Germaniei, iar după restabilirea unității statului german pe bază unor alegeri libere pe întreaga Germanie — Germania unificată. Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice nu pot aduce vreun prejudiciu nici unui stat european sau european. Totodată, scopul lor este să contribuie la restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, ceea ce ar corespunde și intereselor și năzuințelor poporului german însuși.

Știm că aceste propuneri n-au fost sprijinite de guvernul Franței. Că și S.U.A. și Anglia, Franța a refuzat să participe la conferința pe întreaga Europă cu privire la securitatea colectivă și la o conferință a celor patru puteri în problema germană.

Vedem greutățile care s-au creat dar nu avem intenția să dăm înapoi în fața acestor greutăți. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Astăzi nori negri amenință tratatul franco-sovietic. În ultima vreme acest tratat este trecut sub tăcere cu un sentiment de jenă de către personalitățile oficiale din Franța. Și acest lucru este explicabil. Ele acționează tot mai des nesocotind tratatul

franco-sovietic, nesocotind obligațiile care revin semnatarilor tratatului.

Cu o lună și jumătate în urmă au fost semnate acordurile de la Paris. Printre participanții principali la aceste acorduri, în afară de Statele Unite ale Americii și Anglia, este și Franța.

În conformitate cu aceste acorduri se va efectua remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocul nord atlantic și în alte grupări militare tot atît de agresive. Astfel, sînt călcate în picioare toate tratatele și acordurile internaționale la care participă atît Statele Unite și Anglia cît și Franța, și care sînt îndreptate împotriva reînvierii militarismului german și au drept scop neadmiterea unei noi agresiuni germane.

Sub ochii noștri forțele agresive ale Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței se angajează într-o alianță militară cu militaristii germani. Această alianță militară intenționează să vorbească cu alte țări „de pe poziții de forță”, adică să recurgă la amenințări militare și la fel de fel de presiuni împotriva altor state. Nu este ținut ascuns faptul că aceste grupări militare create din ordinul cercurilor guvernante ale Statelor Unite ale Americii sînt îndreptate în mod direct împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Ce mai rămîne atunci din tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și din obligațiile de a împiedica prin eforturile comune ale Franței și U.R.S.S. o nouă agresiune germană?

Mai este oare necesar să dovedim că acordurile de la Paris sînt incompatibile cu tratatul franco-sovietic? (Aplauze).

Guvernul Franței își încordează acum toate forțele pentru a obține ca parlamentul francez să ratifice acordurile de la Paris.

În prezent se recurge la fel de fel de tertipuri în încercarea de a se dovedi că acordurile de la Paris, care deschid porțile reînvierii militarismului german, ar contribui la asigurarea securității Franței. Cine ar putea crede însă acest lucru? Există oare mulți francezi care ar putea crede că pentru asigurarea securității Franței trebuie să se dea mîna liberă militaristilor germani care tind spre un nou război revanșard și, în același timp, să fie îndepărtată Uniunea Sovietică, nesocotindu-se scopurile și obligațiile decurgînd din tratatul franco-sovietic, precum și din celelalte acorduri internaționale? Recent, un ziar francez a publicat un articol al fostului ministru René Capitant care caracterizează astfel acordurile de la Paris:

„Noi, francezii, înțelegem prea bine că dacă U.R.S.S. ar hotări în mod unilateral să treacă la înarmarea Germaniei, pentru a o transforma într-un aliat al său, țara noastră și întregul

Occident ar fi amenințate de o primejdie de moarte. Un asemenea act ar fi echivalent cu declararea unui război.

Prin urmare, trebuie să înțelegem că dacă o asemenea acțiune este întreprinsă de Occident ea trebuie considerată de U.R.S.S. ca o amenințare de război și că discuțiile pe tema intențiilor pașnice nu pot schimba cu nimic această realitate groznică.

Or, tocmai în feul acesta se pregătește să acționeze Occidentul. Acesta este scopul acordurilor de la Paris. De aceea, Franța trebuie să respingă aceste acorduri.

Țara noastră, în numele căreia generalul De Gaulle a semnat tratatul franco-sovietic, nu are dreptul să săvîrșească un act atît de nesăbuit și nejustificat care duce la ruperea alianțelor”.

Se poate spune cu certitudine că aceste cuvinte au exprimat adevăratele sentimente și gînduri ale patrioților francezi. (Aplauze).

La 2 decembrie s-a încheiat la Moscova conferința celor opt state europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. În Declarația adoptată la această conferință, Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Ungaria, România, Bulgaria și Albania și-au expus punctele de vedere asupra acordurilor de la Paris.

Această Declarație a conferinței de la Moscova este pătrunsă de singura năzuință principală de a contribui la menținerea și întărirea păcii în Europa.

Această Declarație este pătrunsă de același spirit de care este pătruns și tratatul franco-sovietic.

Altfel stau lucrurile în ce privește acordurile de la Paris.

Acordurile de la Paris nu pot contribui la întărirea păcii. Dînd mîna liberă militaristilor germani, ele nu pot contribui decît la un singur lucru, la creșterea serioasă a primejdiei unui nou război în Europa. Acordurile de la Paris înseamnă intensificarea continuă a cursei înarmărilor și accentuarea continuă a încordării în relațiile internaționale. Consecințele acestui fapt nu pot fi subapreciate.

Data fiind această situație — a spus V. M. Molotov în continuare — Uniunea Sovietică, precum și celelalte state iubitoare de pace, nu și pot permite o atitudine pasivă de expectativă.

Intrucît se intensifică în mod serios primejdia unui nou război, poporul sovietic, ca și popoarele Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, României, Bulgariei, Albaniei și Republicii Democratice Germane trebuie să se îngrijească de forțele lor armate, în unificatul scop de a face mai sigură menținerea păcii. (Aplauze furtunoase).

Țările iubitoare de pace sînt puse în fața necesității de a trece cu toată

Nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și S. U. A.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS
După cum s-a mai anunțat în presă,
la 29 noiembrie a. c. guvernele Franței,
Angliei și S.U.A. au adresat guvernului
sovietic, prin intermediul ambasadurilor
lor la Moscova, note de răspuns la notele
guvernului sovietic din 23 octombrie și 13
noiembrie a. c.

Textul notei guvernului Franței a
fost publicat la 2 decembrie în presa
sovietică.

La 9 decembrie, Ministerul Afacerilor
Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadelor
Franței, Angliei și S.U.A. la Moscova
nota de răspuns a guvernului sovietic.

Textul notei adresate de guvernul
sovietic guvernului Franței este următorul:

„Guvernul sovietic confirmă primirea
notei din 29 noiembrie a guvernului
Franței, care este răspunsul la notele
guvernului sovietic din 23 octombrie și
13 noiembrie a. c.

Guvernul sovietic ia act cu regret de
faptul că guvernul Franței n-a considerat
posibil să ia parte la conferința împreună
cu celelalte state europene, pentru
examinarea problemei securității colective
în Europa.

Guvernul francez, după cum reiese
din nota sa, n-a acceptat nici propunerea
guvernului U.R.S.S. cu privire la convocarea
unei conferințe a miniștrilor Afacerilor
Externe ai Franței, S.U.A., Angliei și
Uniunii Sovietice pentru examinarea
problemei restabilirii unității Germaniei
și ținerii unor alegeri libere în întreaga
Germanie, precum și a convocării unei
conferințe pe întreaga Europă în scopul
creării unui sistem de securitate
colectivă în Europa.

Guvernul Franței nu numai că a
refuzat să participe la conferința pe
întreaga Europă și să examineze
propunerile prezentate de guvernul
sovietic cu privire la securitatea
colectivă în Europa, dar nici n-a prezentat
din partea sa vreă propunere pentru
asigurarea securității colective în Europa.
Se știe de asemenea că guvernul
Franței, împreună cu ceilalți
participanți la blocul nord-atlantic, a
acționat în așa fel încât să împiedice
participarea la această conferință a
altor state europene.

Astfel, guvernul Franței a adoptat
o poziție care dovedește că el nu
năzuiește să realizeze o înțelegere cu
celelalte state europene cu privire la
întărirea păcii în Europă și că împiedică
crearea unui sistem eficace de
securitate europeană.

În locul creării unui sistem eficace

de securitate colectivă în Europa, guvernul
Franței se străduiește prin toate
mijloacele să obțină ratificarea
acordurilor de la Paris cu privire la
remilitarizarea Germaniei occidentale
și la atragerea ei în blocul nord-atlantic
agresiv și în alte grupări militare
ale unor state occidentale, îndreptate
împotriva statelor iubitoare de pace
din Europa. O asemenea politică duce
la transformarea Germaniei occidentale
într-un stat militarist cu toate
consecințele primejdioase decurgând
din aceasta, fără a mai vorbi despre
faptul că remilitarizarea Germaniei
occidentale va face cu neputință
unificarea ei într-un singur stat
cu Republica Democrată Germană
iubitoare de pace.

Astfel în Uniunea Sovietică cit și în
Franța și în alte state europene,
refacerea militarismului în Germania
occidentală nu poate să nu provoace
temeri serioase pentru destinele
păcii în Europa. Guvernul Franței
nu poate să nu știe de asemenea că
așa-zisele „îngrădiri” ale militarismului
german și garanțiile pe hirtie despre
care este vorba în acordurile de la
Paris nu se bucură, din motive lesne
de înțeles, de încrederea popoarelor
din Europa.

Refacerea militarismului în Germania
occidentală și crearea armatei
vest-germane prevăzute în acordurile
de la Paris sînt incompatibile cu
planul de reducere generală a armamentelor,
care este examinat în prezent în
Organizația Națiunilor Unite. Ratificarea
acordurilor de la Paris va duce la
intensificarea cursei înarmărilor și
va crea noi obstacole în calea
realizării unui acord cu privire la
reducerea armamentelor.

Guvernul U.R.S.S. consideră
necesar să declare din nou că o
asemenea poziție a guvernului Franței,
care contribuie la restabilirea
militarismului german, se află în
contradicție flagrantă cu tratatul
franco-sovietic din 1944, menit să
împiedice o nouă agresiune germană,
și subminează în însăși baza ei
importanța acestui tratat. Or, acest
tratat n are pentru Franța și
securitatea ei o importanță mai
mică decît pentru Uniunea Sovietică.

Această poziție a guvernului
francez este de asemenea incompatibilă
cu alte acorduri internaționale la
care a aderat Franța, ca de exemplu
acordul de la Potsdam, îndreptat
spre restabilirea unității Germaniei
pe baze pașnice și democratice și
care exclude posibilitatea remilitarizării

unei părți sau alteia a Germaniei.

Guvernul sovietic este de acord că
pentru reușita unei conferințe în
problemele europene de actualitate,
inclusiv problema germană, este
necesar să se contribuie la crearea
unor condiții corespunzătoare
favorabile realizării unei înțelegeri
între statele interesate. Conferința
țărilor europene pentru asigurarea
păcii și securității în Europa,
care a avut loc la Moscova între
29 noiembrie și 2 decembrie,
dovedește că din partea Uniunii
Sovietice și a celorlalte state
participante la această conferință
există năzuința spre realizarea
unei asemenea înțelegeri în
interesul întăririi păcii în Europa.
Pe de altă parte, refuzul guvernului
Franței de a participa la o
conferință pe întreaga Europă,
cit și la o conferință a celor
patru puteri în problema germană,
nu dovedește cituși de puțin că
și el ar nutri asemenea năzuințe.
Încercările de a prezenta
lucrurile ca și cum ratificarea
acordurilor de la Paris n-ar
împiedica reglementarea
problemei germane pe calea
tratativelor între puterile
interesate, nu numai că nu
corespund situației reale ci,
dimpotrivă, nu pot decît să
inducă în eroare opinia publică.
Acestea sînt subterfugii
folosite astăzi în Franța și în
alte țări pentru a adormi
vigilența popoarelor.

De fapt însă, ratificarea
acordurilor de la Paris, care
prevăd transformarea Germaniei
occidentale într-un stat militarist
și atragerea ei în grupări
militare îndreptate împotriva
altor state europene, va face
lipsite de obiect tratativele
între cele patru puteri în
vederea unificării Germaniei
și va exclude posibilitatea
realizării unui acord în
această problemă. Ratificarea
acordurilor de la Paris este
necesară acelor care tind
nu spre micșorarea încordării
în relațiile internaționale
ci, dimpotrivă, spre
continua sporire a acestei
încordări.

În situația creată, cînd s-a
ivit primejdia directă a
reînvierii militarismului în
Germania occidentală, slăbirea
vigilenței popoarelor în fața
primejdiei unui nou război în
Europa este cu totul inadmisibilă.
Ca răspuns la înfăptuirea
remilitarizării Germaniei
occidentale și la noua accentuare
a agresivității politicii Franței
și a statelor legate de ea în
blocul nord-atlantic, Uniunea
Sovietică și celelalte țări
iubitoare de pace vor lua
toate măsurile necesare pentru
întărirea înarmării lor și
pentru asigurarea securității
lor. Uniunea Sovietică și
celelalte țări iubitoare de pace

sînt silite să întreprindă
imediat tot ce este necesar
pentru a opune forțelor armate
crescînde a statelor agresive,
care amenință menținerea
păcii, o forță nu mai puțin
puternică, precum și pregătirea
lor pentru apărare și pentru
salvgardarea păcii. Planurile
agresive ale Franței și
celorlalte state ale blocului
nord-atlantic împing spre o
intensificare crescîndă a
cursei înarmărilor. Prin
aceasta, ele își asumă
întreaga răspundere pentru
consecințele actualei lor
politici, care este incompatibilă
cu interesele păcii și duce
la agravarea considerabilă a
primejdiei unui nou război
în Europa.

Poziția Uniunii Sovietice în
legătură cu semnarea
acordurilor de la Paris și cu
situația creată în prezent în
Europa este exprimată în
Declarația comună a guvernelor
U.R.S.S., Republicii Populare
Polone, Republicii Cehoslovace,
Republicii Democratice Germane,
Republicii Populare Ungare,
Republicii Populare Romîne,
Republicii Populare Bulgare și
Republicii Populare Albanie,
adoptată la 2 decembrie la
conferința de la Moscova a
țărilor europene pentru
asigurarea păcii și securității
în Europa. După cum se știe,
guvernul Republicii Populare
Chineze, care a participat la
lucrările conferinței de la
Moscova, a declarat că este
cu totul de acord cu Declarația
conferinței de la Moscova și
o sprijină pe deplin.

Guvernul sovietic trimite
guvernului Franței, împreună
cu actuala notă, textul
Declarației menționate.

În ceea ce privește problema
austriacă, poziția Uniunii
Sovietice în această problemă
este exprimată în propunerile
făcute la conferința de la
Berlin a celor patru puteri și
ulterior în notele respective
ale guvernului sovietic. Se
înțelege de la sine că
ratificarea acordurilor de la
Paris n-ar putea contribui la
realizarea înțelegerii atît de
mult dorite în problema
austriacă între statele
interesate și Austria.

Guvernul sovietic a adresat
note similare și guvernelor
Angliei și S.U.A.”

La nota guvernului sovietic
este anexat textul Declarației
guvernelor U.R.S.S., Republicii
Populare Polone, Republicii
Cehoslovace, Republicii
Democratice Germane,
Republicii Populare Ungare,
Republicii Populare Romîne,
Republicii Populare Bulgare și
Republicii Populare Albanie,
adoptată la conferința de la
Moscova a țărilor europene
pentru asigurarea păcii și
securității în Europa, la 2
decembrie 1954.

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov

(Urmare din pag. 3-a)

hotărîrea la întărirea
puterii armamentelor lor,
iar Republica Democrată
Germană — la crearea unor
forțe armate naționale
proprii, așa cum a declarat
primul ministru Otto
Grotewohl la conferința de la
Moscova. Statele iubitoare
de pace din Europa trebuie
să-și unească eforturile,
trebuie să ia în comun
toate măsurile necesare
pentru asigurarea securității
lor, pentru apărarea
păcii. (Aplauze prelungite).

Ratificarea acordurilor de la
Paris, care duce la reînvierea
militarismului german, vă
sili Uniunea Sovietică și
celelalte țări iubitoare de
pace să ia măsurile necesare
pentru a opune forțelor
armate crescînde a statelor
agresive, care primejduiește
menținerea păcii, o forță
nu mai puțin puternică
și hotărîrea lor de a apăra
pînă la capăt cauza păcii.
(Aplauze furtunoase,
prelungite).

Vorbim astăzi despre
însemnătatea tratatului
franco-sovietic, că tratat
care slujește și trebuie să
slujească cauzei păcii. În
actualele condiții trebuie
să spunem de asemenea că
ratificarea acordurilor de la
Paris va

fi îndreptată împotriva
obiectivelor principale ale
acestui tratat și nu numai
că nu poate sluji scopurilor
păcii ci, dimpotrivă, va
însemna a miza în mod
primejdios pe un nou război.

Spunem acest lucru atît
guvernului Franței, cit și
poporului francez. Spunem
acest lucru tuturor celor
care au urechi să audă,
întrucît considerăm
necesar să intensificăm pe
toate căile lupta pentru
asigurarea și întărirea
păcii. Ratificarea
acordurilor de la Paris nu
ne va surprinde nepregătiți.
(Aplauze).

Poporul sovietic are
încredere în forțele sale.
Poporul nostru știe cit de
nesăbuite sînt încercările
imperalistilor agresivi de a
recurge față de Uniunea
Sovietică la amenințări cu
forța armată. Dacă va fi
nevoie, Uniunea Sovietică
va fi în stare, firește,
să-și arate puterea, va
dovedi justetea și dreptatea
cauzei sale. (Aplauze
prelungite).

Ținem minte cuvintele
marelui Lenin:

„Niciodată nu va fi învins
poporul în sinul căruia
muncitorii și țărăni
și-au dat seama, au simțit
și au văzut, în majoritatea
lor, că ei își apără

propria lor Putere Sovietică —
puterea celor ce muncesc,
că ei apără cauza a cărei
izbîndă le va garanta lor
și copiilor lor posibilitatea
de a se folosi de toate
binefacerile culturii, de
toate creațiile muncii
omenești”. (Aplauze).

Lenin a spus aceasta
acum 35 de ani. Pe atunci,
Uniunea Sovietică, primul
stat socialist — stat al
oamenilor muncii — era
singură și nu-și putea încă
desfășura în toată amploarea
forțele și posibilitățile
sale economice și culturale.
În zilele noastre, Uniunea
Sovietică și Republica
Populară Chineză, împreună
cu Polonia, Cehoslovacia,
Republica Democrată
Germană și celelalte țări
democratice, grupează
forțele atît de puternice
ale popoarelor lor și se
bucură de un sprijin atît
de mare dincolo de
frontierele statelor lor,
încît astăzi ca niciodată
în trecut ne dăm seama
de marea importanță a
transformărilor istorice
petrecute în acești ani.
Nu există în lume forțe
care să poată împiedica
popoarele noastre să
pășească înainte pe
glorioasa cale socialistă
pe care și-au ales-o.
(Aplauze furtunoase,
prelungite).

Uniunea Sovietică atribuie
o deosebită importanță
tratatelor și acordurilor
internaționale, care au
drept scop să apere
interesele păcii. Dar noi,
oamenii sovietici, ne dăm
bine seama că apărarea
păcii și securității
popoarelor depinde mai
ales de popoare înseși,
de nivelul lor de
conștiință, de gradul
lor de organizare, de
eforturile lor comune.
(Aplauze).

Nu-mi rămîne decît să
amintesc celebrele
cuvinte ale lui Stalin:

„Pacea va fi menținută
și consolidată dacă
popoarele vor lua în
propriele lor mîini
cauza menținerii
păcii și o vor apăra
pînă la capăt. (Aplauze).
Războiul poate deveni
inevitabil dacă ațîțitorii
la război vor reuși să
prindă în mreaja
minciunii masele
populare, să le înșele
și să le atragă într-un
nou război mondial”.

Trebuie să apărăm
cauza păcii.

Prin muncă noastră
încordată, prin eforturile
noastre neclintite,
prin lupta noastră,
împreună cu celelalte
popoare — vom apăra
pacea, vom apăra
cauza noastră
dreaptă și justă. (Aplauze
furtunoase, prelungite,
care se transformă în
ovații. Întreaga sală se
ridică în picioare).